

Artur Gałkowski
Uniwersytet Łódzki
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2471-0886>
e-mail: artur.galkowski@uni.lodz.pl

Indywidualne oznaczenia rejestracyjne pojazdów w Polsce – przypadek z pogranicza proprialności i apelatywności

Individual vehicle registration markings in Poland: a case on the borderline of propriality and appellativity

Abstrakt

W artykule omówiono oznaczenia na indywidualnych tablicach rejestracyjnych pojazdów w Polsce jako zjawiska językowe z pogranicza proprialności i apelatywności. Tego rodzaju twory mają naturę nazewniczą, spełniając funkcję użytkową w komunikacji administracyjnej oraz ogólnej. Autorzy indywidualnych oznaczeń rejestracyjnych są zobowiązani do stosowania określonego wzoru kompozycyjnego, który dopuszcza włączanie do niego stosunkowo dowolnych wyróżników leksykalnych i alfanumerycznych. Korpus tego rodzaju oznaczeń poddano analizie nazwo-/leksykotwórczej, ustalając klasy formalne i motywacyjne, w których występują konstrukcje kreatywnie tworzonych „numeru” pojazdu. Informacje kodowane w oznaczeniach tablic indywidualnych stanowią element „mobilnego pejzażu językowego” współczesnej przestrzeni publicznej.

Słowa kluczowe: proprialność, apelatywność, pogranicze onimiczne, oznaczenia indywidualne pojazdów, kreatywność leksykalna, nazwotwórczość

Abstract

The article discusses markings on individual vehicle registration plates in Poland as a linguistic phenomenon on the interface between propriality and appellativity. This type of linguistic creations have a naming nature, fulfilling a utilitarian function in administrative and general communication. Authors of individual registration marks are obliged to use a predetermined composition pattern, which admits the inclusion of relatively arbitrary lexical and alphanumeric distinctive elements. A corpus of such marks was subjected to onomastic and lexicological formation analysis, establishing formal and motivational construction classes of creatively composed vehicle “numbers”. The information coded in individual markings is part of the “mobile linguistic landscape” of contemporary public space.

Key words: propriality, appellativity, onymic borderline, individual vehicle registration markings, lexical creativity, name formation

Wprowadzenie

Proprialność określonego typu jednostek językowych jest przedmiotem rozważań i rozstrzygnięć zarówno teoretyków onomastyki, jak i innych lingwistów, rozpatrujących tego rodzaju kwestię w kategoriach czysto leksykalnych lub paraleksykalnych (zob. np. Algeo 1973; Coates 2005, 2006; Jonasson 1994; Searle 1958; Sophia & Marmaridou 1989; Van Langendonck 2007). Przez onomastów proprialność (tudzież „onomastyczność” lub „onimiczność”) uznawana jest za cechę właściwą nazwom własnym, wyróżniającą onimy spośród innych elementów języka (por. Gałkowski 2014: 86). Jako właściwość nazw własnych proprialność konfrontowana jest z naturą charakteryzującą nazwy pospolite, tj. „apelatywnością” (por. Shokhenmayer 2017: 118; Vaxelaire 2007: 7–8). Tego rodzaju założenie w determinowaniu nazw własnych oraz/względem nazw pospolitych nie wpisuje się jednak w bezdyskusyjny parametr zero-jedynkowy. Sytuacja jest znacząco bardziej złożona.

Ewaluacja proprialności i apelatywności nie wykazuje bezwzględności, aczkolwiek to w przypadku zasobu apelatywów łatwiej ustalić ich cechy dystynktywne. Zarówno proprialność, jak i apelatywność zależne są od określonych warunków i funkcji, które powinien spełniać onim lub apelatyw w kontekście leksykalnym, semantycznym i enuncjatywnym. Względność dotyczy przede wszystkim proprialności. Nie wszystkie warunki i funkcje muszą być przez wytypowaną jednostkę onimiczną spełniane jednocześnie i w tym samym stopniu. Parametr proprialności wynika z gradacji, która na najniższym poziomie zrównuje się z apelatywnością. Co więcej jest to parametr, który w określonym przypadku – na różnych poziomach nasycenia – podlega procesowi nabywania i intensyfikowania się lub utraty i osłabienia cech dla proprialności typowych i na odwrót – typowych dla apelatywności. „Proprialność jest cechą stopniowalną. Pewne nazwy własne są bardziej typowe, a inne – mniej” (Wolnicz-Pawłowska 2014: 203).

O niejednym rodzaju nazw własnych powiedziano, że występuje na granicy proprialności i apelatywności, tłumacząc w ten sposób bądź pojawiające się wokół ich kategorii wątpliwości, bądź uzasadniając decyzje co do ich przypisania do jednej lub drugiej warstwy zasobu języka (leksyki pospolitej/ ogólnej lub leksyki proprialnej)¹.

Takich wątpliwości nie budzą zasadniczo dwie podstawowe („tradycyjne”) klasy nazw własnych, tj. antroponimy i toponimy, lub szerzej – bionimy

¹ W niektórych wypadkach kluczem identyfikacyjnym jednostek pogranicza, jakkolwiek paradoksalnym, może być wręcz „proprialność apelatywu”, która jednak „nie prowadzi do powstania nazwy własnej” (Włoskiewicz 2015: 73).

i geonimy. Nie da się jednak uniknąć dyskusji dotyczących m.in. statusu nazw gatunkowych roślin i zwierząt², np. nazw owoców traktowanych jako produkty handlowe, a w zakresie geonimii neotoponimów określających choćby przestrzeń zajmowaną przez kompleksy przemysłowe, sportowe, rozrywkowe, kulturalne itd. (nazwy centrów logistycznych, stadionów, parków rozrywki, terenów wystaw artystycznych itp.). Ze względów zarówno funkcjonalnych, jak i konwencyjnych własność nie jest także parametrem bezwzględnie w przypadku niektórych typów antroponimów, np. pseudonimów i przezwisk (zob. Zawodzińska-Bukowiec 2014: 260–265) lub antroponimów kolektywnych (m.in. etnonimów – nazw przedstawicieli danej narodowości czy też katojkonimów – nazw mieszkańców określonej miejscowości lub regionu, zob. Podolska 1988). Dużo więcej wątpliwości pojawia się w rozważaniu natury własnej chrematonimów (nazw firmowych, nazw handlowych towarów, nazw instytucji i zrzeszeń, nazw wydarzeń kulturalnych itd.; zob. Gałkowski 2018: 6–8).

Do skrajnie dyskusyjnych przykładów kreacji językowych, którym można przypisać charakter własny, należy wiele form występujących częstokroć i jednocześnie na granicy języka, np. paraleksykalne twory identyfikacyjne, do utworzenia których posłużono się znakami spoza alfabetu lub systemu cyfr (znaki interpunkcyjne, umowne kody graficzne, znaki specjalne, emoji itp.; zob. np. Naruszewicz-Duchlińska 2006, 2015; Volejnik 2016; Kaproń-Charzyńska 2017; por. też Burska, Cieśla 2019). Status tego rodzaju domniemych jednostek onimicznych (i ogólnie: językowych) wymaga bardziej złożonej refleksji.

Istotnie, wiele wytworów języka sytuuje się na granicy własności (bycie nazwą własną) i apelatywności (bycie nazwą pospolitą), a jednocześnie może to być granica systemu językowego. W niniejszym artykule stawiam pytanie dotyczące statusu i funkcji jednego z powszechnie obserwowanych tego typu zjawisk współczesnej cywilizacji, posługujących się kodem elementów językowych w oznaczeniach pojazdów w przestrzeni komunikacyjnej³. Poddaję badaniu formy w postaci swoistych gier słownych utrwalonych na zindywidualizowanych tablicach rejestracyjnych samochodów osobowych, ale także większych transportowych oraz jednośladów motocyklowych w Polsce. Zakładam, że poza funkcją identyfikacyjną o podłożu użytkowym indywidualne kody rejestracyjne motywowane są i osiągają spersonalizowany efekt nazwotwórczy.

² Zob. np. dyskusję w kwestii własności nomenklatury pierwiastków chemicznych (Ellis 1953).

³ Określenie „komunikacyjny” umyślnie użyte w dwu odmiennych znaczeniach (1. odnoszone do komunikacji samochodowej; 2. odnoszone do komunikacji językowej).

Formuły nazewnicze na tablicach rejestracyjnych pojazdów sytuują się w zasięgu nazewnictwa motoryzacyjnego (określanego w onomastyce porejonimią, zob. np. Podol'skaâ 1988, s.v.), ale zasadniczo są inną jego odmianą lub w ogóle do niego nie należą, stanowiąc odrębny typ onimiczny.

Problematyka spersonalizowanych oznaczeń rejestracyjnych przyciągnęła dotąd uwagę nielicznych onomastów (np. Nuessel 1992: 29–30; Neethling 2007). Wiele aktualnych informacji z tego zakresu dostępnych jest obecnie w opisach specjalistycznych online oraz dokumentacji urzędowej, regulującej również stosowaną nomenklaturę⁴.

Tworzenie zwyczajnych i indywidualnych tablic rejestracyjnych w Polsce

Przyjęło się, że formuły językowe lub parajęzykowe wytłoczone na tablicach (pot. „blachach”) pojazdów w Polsce są „numerami”, pomimo tego, że zawierają również litery oraz elementy leksykalne.

Znaki uznawane za typowe numery rejestracyjne występują na tzw. białych tablicach zwyczajnych, aczkolwiek jest to zawsze kombinacja liter i cyfr tworząca ciąg alfanumeryczny, który daje się odczytać (np. CT 1215W). Z językowego punktu widzenia konstrukcja „ce-te-jeden-dwa-jeden-pięć-wu” (również w innych możliwych konfiguracjach słownych, jak np. „ce-te-dwanaście-piętnaści-wu”) jest grupą wyrazów, która tworzy formułę językową o naturze nazewniczej.

Pierwsza litera inicjalnych wyróżników rejestracji wskazuje na województwo (np. C – kpm.⁵, kolejne (jedna lub dwie) – na powiat lub miasto (np. T w CT oznacza Toruń; TR w CTR – pow. toruński; H w WH – Warszawę Pragę Północ).

Cyfry i litery następujące po kodzie literowym określającym województwo i powiat podlegają wyborowi gwarantującemu niepowtarzalność rejestracyjną, która w niektórych przypadkach może wyglądać na umyślne zabiegi, przypadkowo zapewnić wyróżnienie spośród innych urzędowych zapisów rejestracyjnych, generowanych przez system urzędowy i dostrzeganych w przestrzeni publicznej (np. ciąg jednakowych cyfr w KNS 9555F lub EL 1J111).

Ze względu na zrozumiałe ograniczenia nie analizuję numerów na zwyczajnych tablicach rejestracyjnych, które w sposób wyjątkowy mogą prezentować osobliwości. Nie rozwijam także kwestii innych tablic spotykanych

⁴ Zob. np. <<https://www.wyborcierowcow.pl/tablice-rejestracyjne/indywidualne-tablice-rejestracyjne/>>, dostęp: 15.11.2020.

⁵ Kody dla wszystkich województw zob. Wykaz skrótów.

na polskich drogach, w tym tablic dyplomatycznych, zabytkowych, tymczasowych, „zielonych”, „żółtych”, „czarnych”, ze znakami czerwonymi, niebieskimi itd. Nie zajmuję się także rejestracjami zagranicznymi, spotykanymi często w polskim „mobilnym pejzażu językowym”.

Tablice indywidualne są w użytku od 1 maja 2000 r. Ich oznaczenia mają zazwyczaj charakter czytelnego wyróżnika, który jest wynikiem kreatywnej fantazji autora. Ma on prawo do dużej swobody twórczej, z zastrzeżeniem ograniczeń co do liczby znaków literowych oraz cyfrowych, niepożądanego powtarzalności stosowanych form wyrazowych lub skrótów, używania wulgaryzmów lub określeń obrażających uczucia innych użytkowników języka. Co więcej, tablice indywidualne nie zostają zarejestrowane, jeśli naruszają dobra innych osób⁶.

Elementem obowiązkowym kodu rejestracji indywidualnej jest wyróżnik województwa. Jest to litera znana z opisywanego wyżej systemu tablic zwyczajnych. Po niej następuje kolejny element obowiązkowy, tj. wybrana cyfra z przedziału 0 – 9.

Wyróżnik indywidualny po kodzie województwa (litera + cyfra) może liczyć od trzech do pięciu znaków (dowolne litery alfabetu w postaci majuskuł bez znaków diakrytycznych, w tym charakterystyczne X i V, po których mogą wystąpić maksymalnie dwie cyfry, np. L0 KAL7 lub T0 JA34). Cyfry w wyróżniku kodują dowolną informację lub są użyte bez określonej motywacji.

Charakterystyka korpusu badawczego

Korpus przeprowadzonej analizy składa się z kilkudziesięciu tysięcy indywidualnych jednostek rejestracyjnych zebranych w bazie danych na portalu IndywidualniNaDrodze.pl⁷. Według stanu na listopad 2020 r. jest ich zgromadzonych dokładnie 56 007⁸. Autentyczność zamieszczonych „numerów” jest poświadczona fotografiami aut z widoczną tablicą rejestracyjną.

⁶ Szczegóły przepisów precyzuje Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie rejestracji i oznaczania pojazdów oraz wymagań dla tablic rejestracyjnych (Dz.U. 2017 poz. 2355).

⁷ Wyszukiwanie pod adresem https://www.verso.pl/lu/spis/spis_rej.php można przeprowadzić poprzez wpisanie fragmentu lub pełnego numeru rejestracji, ale także dokonując przeglądu tablic w wybranym województwie. Możliwe jest ponadto sprawdzenie stanu rejestracji w określonym miesiącu począwszy od września 2003 r., co powoduje, że aktualna ewidencja może mieć charakter historyczny w przypadku pewnej części odnotowanych oznaczeń (np. aut sprzedanych, którym nadano nowe numery). Tablica wycofana z użytku pozostaje jednak w „pamięci” dokumentacji urzędowej oraz w bazach, jak choćby portal, który jest źródłem analizowanego korpusu.

⁸ Na potrzeby badania zastosowano wyszukiwanie poprzez województwa. Najwięcej tablic indywidualnych odnotowano w mzw., najmniej w pdl. i opl. (zob. ranking: mzw./D: 12

Każda rejestracja w systemie indywidualizującym ma co najmniej jeden znak odróżniający go od innych „numerów” indywidualnych, które rozpoczynają się kodem literowym województwa i zawierają ten sam wyróżnik w drugiej części formuły rejestracyjnej. W takim wypadku znakiem zapewniającym niepowtarzalność jest właściwy kod województwa lub liczba porządkowa występująca po tym kodzie. Przykładowo w całej Polsce odnajdziemy ponad 70 tablic indywidualnych z elementem BOSS (np. K5 BOSS; O0 BOSS; P2 BOSS), przy czym w danym województwie wystąpi maksymalnie dziesięć tego rodzaju tablic (np. w mzw. W0 BOSS; W1 BOSS; W2 BOSS itd. aż po W9 BOSS; nie licząc w tym wypadku opcji z cyfrą w samym wyróżniku, np. W8 BOSS8 lub wariantów graficznych z dodatkową literą typu W0 BOSSS). Najwięcej wystąpień w zakresie niepowtarzalnych elementów rozróżniających i faktycznie indywidualizujących przypada na formuły z cyfrą „0” po inicjalnym kodzie identyfikacyjnym województwa.

Prezentacja materiału językowego

W znacznej części badanych jednostek element leksykalny jest czytelny i implikuje efekt nazwotwórczo-użytkowy (zob. np. Z0 JASIU; Z2 KOCUR; Z5 TRAWA). Dokładna motywacja powstania danego zapisu pozostaje już jednak w sferze domysłów interpretatora, o ile nie wejdziemy w posiadanie wiedzy o niej bezpośrednio od autora nazwy lub od innego informatora. Motywacja utrwalonej formy jest szczególnie trudna do ustalenia w przypadku wyróżników nietworzących rozpoznawalnych wyrazów bądź akronimów i skrótów, których rozwinięcie jest możliwe dla przeciętnego odbiorcy (zob. np. K0 CJDK; E0 TOYO; E0 EFFA). Szyfr może być intencjonalnie zrozumiały tylko dla wtajemniczonych (np. DEPE jako hipotetyczny zapis inicjałów personalnych D.P.); podobnie w przypadku użycia oryginalnej kreacji neologicznej lub transgraficznej, której celem jest przyciągnięcie uwagi (por. TOYO; EFFA).

W planie formalno-językowym i motywacyjnym wskazać można następujące modele formuł wyróżniających na tablicach indywidualnych⁹:

295; wlp./P: 7152; dlś./D: 5698; pmr./G: 4486; śls./S: 5051; mlp./K: 3850; ldz./E: 3067; kjp./C: 3026; zpr./Z: 2690; lbl./L: 1642; pkr./R: 1591; wrm./N: 1475; lbs./F: 1307; śwk./T: 983; opl./O: 849; pdl./B: 845).

⁹ Z metodologicznego punktu widzenia pozostaje istotnie ważne, że wiele rozpatrywanych jednostek można by przypisać jednocześnie do kilku definiowanych klas proponowanej analizy. Z drugiej strony dla pokażnej części korpusu ustalenie źródła i podstawy motywacyjnej jest nieosiągalne.

1. Formy wyzyskujące transnimizację.

1.1. Antroponimy.

1.1.1. Imiona (jedna z najliczniejszych grup).

1.1.1.1. Imiona w postaci hipokorystycznej, np. Z6 ANKA; Z5 TOMEK; B0 RENIA; W0 DARUS; K1 ARTEK; E0 KRZYS; P0 ZBYCH; W0 BACHA; w tym – w postaci pseudonimizowanej, np. W0 BECIA; C6 EWELA; W0 GONIA; C6 MONIA; C6 MARTI; C6 JARO; B1 NATKA; K0 KAZEK; K0 LESIO; E0 ANULA; E0 EMIK; E0 LOLEK; E0 OLCIA; E0 SEBEK; E0 SEBO; W0 DOCIA; W0 DODI; K0 NATI; E0 DYZIO; E0 MACIU; E0 MATYS; K1 ASIK; T1 PRZEM; E0 SZYMI.

1.1.1.2. Imiona w postaci podstawowej, np. B0 OLGA; B0 RAFAL; C6 KAROL; R5 ARTUR; C7 ANNA; Z3 IGOR; K0 LILA; E0 ANITA; E0 ELIZA.

1.1.1.3. Imiona w formie modyfikowanej graficznie, transgraficznej, ale niezmiennie naprowadzającej na rozpoznawalne antroponimy w podstawie motywacyjnej, np. W0 AGAA; C0 YOLKA; W0 ALEXX; W0 BASHA; W0 DAROO; E0 AREX; E0 MATEX; E0 EFCIA; E0 JOLAA; E0 JOOLA; E0 MAYKA.

1.1.1.4. Imiona w wersji obcojęzycznej lub stylizowanej na obcojęzyczną, np. W0 ALICE; B1 PETER; K0 MARCO; B1 MARIO; B1 PAULO; E1 CARLA; E0 OSCAR; W0 DIEGO; K0 HENRY; T0 TOMMY; T0 TOBI; E0 ANDRE; E0 BETI; E0 EMILY; E0 ANDY; E0 KRISS; E0 LEYLA; K0 MEGI; E0 LILY; E0 LILI; E0 MAJKI; E0 MATTI; E0 YANUS; E0 ANETT; E0 ANYA; E0 YESUS; E0 ROBAS; E0 ROBI; C2 MAX [kilkadziesiąt wyst. MAX, również z podwójnym lub potrójnym X, por. niżej, np. C0 MAXX; C1 MAXXX].

1.1.2. Przewiska, pseudonimy, „ksywy”, pieśczośliwe określenia osób, autorskie nominacje odnoszone do siebie, formy odnazwiskowe itp., np. C0 ZIABA; W0 BIALY; S2 SIWY [22 wyst. SIWY]; P1 LYSY [niewątpliwie zapis popularnej „ksywy” *Łysy*; łącznie 24 wyst.]; G0 MŁODY; E0 LEWY; W0 BOHUN; P5 BOSKI [9 wyst., w tym 1 w zapisie W0 BOSKY]; G0 MYSZU; W0 BUNIA; W0 BURY; W0 BYKU [4 wyst.]; W0 CYCU; K0 KOKO; K0 LALA; K0 MALY; G0 STARY; K0 MASA; K0 MINEK; K0 MROZU; K1 BONZO; T0 PYSIA; E0 DUDEK; E0 GRUBY; E0 LOLA; E0 PTAKU; E0 PUSIU; E0 RICZI; E0 ROGAL; E0 RYDZU; S0 SMOKU; E0 SUCHY; E0 SYNEK; E0 WILKU; L0 MYSZA.

1.2. Mitonimy, np. B0 AZAEL; Z6 ZEUS [13 wyst.]; E2 ATENA [15 wyst.]; W1 AJAX [5 wyst.]; L5 ARES [5 wyst.].

1.3. Toponimy, np. E0 LODZ [czyt. *Łódź*]; C0 TORUN [czyt. *Toruń*; 9 wyst.]; G0 CAPRI; G0 HEL [zob. też pkt 4.1.]; G1 SOPOT [9 wyst.]; G0 GDYNI [dopuszczalny 5-literowy skrót od *Gdynia*]; K1 KRAK1 [obok K1 KRAK2

oraz K1 KRAK3; skrót od *Kraków*]; N1 WISLA; W0 CISNA; K0 TATRY [6 wyst.]; C1 ITALY; W0 ROMA [kilka wyst.; możliwa też inspiracja wtórnie antroponimiczna lub chrematonimiczna]; E0 PARYZ [czyt. *Paryż*]; E0 PARIS [możliwe także inne inspiracje w podstawie]; T0 PRAGA; K1 ETNA; E0 RAWA [odnośnie do *Rawa Mazowiecka*]; L0 LUB [auto zarejestrowane w Lublinie; możliwa gra słów, por. forma czasownika *lubić*]; L0 LWOW.

1.4. Etnonimy, formy onimiczne naprowadzające na inspirację narodową, np. B1 POLAK [19 wyst.]; E0 POLKA [13 wyst.]; K1 WLOCH; P7 CZECH; D1 ITALO; T0 TUREK [możliwa także inspiracja toponimiczna]; E0 RUSEK.

1.5. Chrematonimy marketingowe, np. E0 CER1 [także E0 CER12 i kolejne]; E0 ELMAR; E0 EMBUD; K0 SONNY; E0 GUCCI [możliwa także interpretacja odantroponimiczna]; E0 IGDP1 [i kolejne do 9 po wyróżniku indywidualnym; nazwa akronimiczna stosowana przez firmę gazowniczą]; W0 AVIVA; W0 AVON [i kilka kolejnych począwszy od W0 AVON1]; E0 PUMA; E0 SAECO; G0 ITAKA.

1.5.1. Chrematonimy marketingowe ze ścisłego kręgu nazw marek i modeli samochodów, w tym ich alternacje, np. W0 BMW1; W0 BMW4M; W0 CRV [rejestracja hondy CR-V]; W0 CX7 [rejestracja mazdy CX-7]; D0 TESLA; W0 AUDI; K0 LEXUS; K0 RANGE [rejestracja Range Rovera]; T0 PANDA [model Fiata]; T0 PASAT [model Volkswagena, *recte* Passat; zapis w ortografii zredukowany do pojedynczego S ze względu na liczbę dopuszczalnych znaków]; T0 VOLVO; T0 FIAT; E0 AMG [ponad 260 wyst.; model seryjny Mercedesa; zob. także pkt 1.5.2.]; P0 ALFA [Fiat Alfa Romeo, kilkadziesiąt wyst.; por. pkt 2.6.]; E0 HONDA; E0 I26 (sic!) [czyt. *I26*, rejestracja fiata 126p; E0 MAZDA; G0 MZDA5 [czyt. Mazda]; E0 MBENZ [Mercedes Benz]; E0 SAAB; E0 STILO [model Fiata]; E0 VW77 [auto marki Volkswagen]; K0 TYPER [rejestracja Hondy Type-R, pot. nazywanej *Typerem*; 15 wyst.]; E0 PORSH [właśc. Porsche]; Z0 HONIA [pieszczotliwie o Hondzie]; E0 EMKA [nazwa litery M mogąca oznaczać tu Mercedesa]; K0 MERC; E0 MEROL [slang. określenie Mercedesa].

1.5.2. Wyróżniki wskazujące klasy, wersje i typy aut z „wyższej półki”, niekiedy też modele ich silników, np. W0 GT2; W0 GT3 itd. [klasa GT = Gran Turismo; ponad 200 wyst.; zob. także D0 BMWGT; C4 GTV8; W0 GTIXX itp.; podobnie E0 AMGGT, model AMG Mercedesa z dopiskiem sugerującym klasę GT]; E0 S63 [klasa S Mercedesa; zob. także E0 SSSS oraz L0 ESSA dla aut tej samej marki]; np. D0 AMGV8 [Mercedes w modelu AMG z silnikiem typu V]; G0 SL1; D1 SL55; E0 SLK [klasa SL/SLK Mercedesa]; K0 SVR33 i kilkadziesiąt z wyróżnikiem SVR kolejno numerowanych [wersja SVR Jaguara].

1.6. Chrematonimy ideacyjne, również przeniesione, m.in. z przestrzeni kultury masowej, rozrywkowej, artystycznej, medialnej, np. W0 BAJM; W0 KOMBI – kilka wyst.; E0 MATRX (czyt. *Matrix*); C0 YAHOO; K0 SHREK; W0 BUNNY; T0 PONY; S6 REXIO; G0 SMERF [7 wyst.; kilka spośród tak zarejestrowanych aut w kolorze niebieskim]; T1 BARBI [możliwy pseudonim; niewątpliwe nawiązanie do lalki typu Barbie].

2. Zapożyczenia z języków obcych, niezaadaptowane lub zaadaptowane, kodujące przekaz w odniesieniu do pojazdu lub jego właściciela, często w sposób snobistyczny i pretensjonalny.

2.1. Anglicyzmy (grupa dominująca), np. C6 POWER; K0 ARROW; W0 BEAR; W0 BEE [ang. *bee* ‘pszczoła; zarejestrowane auto jest pomarańczowe z czarnymi pasami]; W0 BIG [ponad 50 wyst.; element „BIG” często wpleciony w konfiguracje typu C6 XBIGX; W0 MRBIG; L0 BIGPL; D0 DRBIG]; W0 BLACK [ponad 80 wyst. w nieskracanej formie ze względu na wypełnienie maksymalnej liczby znaków w wyróżniku; podobnie jak w przypadku WHITE w 45 wyst., np. L7 WHITE; por. także inne nazwy kolorów odpowiadające bardzo często kolorom lakierów aut, np. *blue* w ponad 30 wyst., jak P1 BLUE; *red* w „czyste” postaci w 11 wyst., np. G1 RED lub kontaminowane, jak G0 RED7; S0 RED37; L2 REDX; *green* w 32 wyst., np. D1 GREEN; *yellow* w ortografii zredukowanej do pięciu dopuszczalnych liter, np. E0 YELW lub W1 YELLO]; B1 NORTH; W0 BRAIN; W0 CAR1 [ang. *car* wyzyskane w kilkadziesiąt wyst., np. dla serii aut ciężarowych firmy spedycyjnej w Łodzi, zob. E0 CAR10; E0 CAR11; E0 CAR12 itd. aż po E0 CAR44]; W0 CITY; W0 COACH; W0 COOL [także transgrafizmy typu E0 COOL lub fraza E0 BCOOL, czyt. ang. *Be cool!*]; W0 CROWN; W0 DEVIL; W0 EASY; W0 EAGLE; W0 ENGIN; G3 FAST [blisko 30 wyst.]; W0 FAITH; W0 FIRE [60 wyst.]; W0 GHOST; W0 GUNS; N1 LOVE [blisko 30 wyst.]; K0 LUCKY; K0 SPEED; K0 TIGER [ponad 40 wyst.]; K1 BEST; K1 CLOUD; K1 EVENT; T0 NIGHT [podwójna gra słów: ang. *night* oraz *tonight*, por. p. 4.1.]; T0 QUEEN; T0 SLOW [czyt. także *too slow*]; E0 ANGEL; E0 BALD; E0 BOYS; E0 CRAZY; E0 DEATH; E0 DREAM; E0 EARTH; E0 HAPPY; E0 HELP; E0 HERBS; E0 MOVE; E0 PRIDE; E0 SEVEN; E0 SWEET; E0 TORCH; E0 TRADE; D0 PARTY.

2.2. Galicyzmy, np. W0 AMOUR; E0 AIMEE [fr. *aimée* ‘kochana’]; E0 ALLEZ [fr. *allez* forma 2. os. l.mn. trybu rozkazującego czasownika *aller* ‘jechać, iść’]; E0 BELLE; S9 GRAND [ok. 30 wyst.; możliwa także inspiracja interjęzykowa]; O0 PETIT [fr. *petit* ‘mały’; rejestracja niewielkiego auta osobowego].

2.3. Italianizmy, np. W0 BARBA; W0 BELLO; Z1 PIZZA [25 wystąpień]; W0 CALMO; W0 CUORE; W0 DIO; W0 ECCO1; K0 TUTTI; K1 CIAO

[13 wyst.]; E0 AMATI; E0 AMICO; E0 FERRO; E0 FIERO; E0 PADRE; E0 ROSSO; D3 VERO; O0 FORTE; Z7 VIVA [14 wyst.; możliwa też inspirowanie interjęzykowe]; K1 SOLO; W0 SOLE; P0 RTA [czyt. wł. *porta* 'drzwi'; por. pkt 4.1.].

2.4. Hispanizmy, np. W0 ADIOS; W0 CRUZ; E0 AMIGO; S0 AMOR.

2.5. Latynizmy, np. W0 AVE; P1 CREDO; W0 CRUX; K0 LUPUS; E0 SILVA; W0 VIVAT; zob. także C0 GITO [czyt. łac. *cogito*, por. pkt 4.1.].

3. Apelatywy (liczna grupa, zapewniająca pożądane wyróżnienie, przenoszące określone znaczenia kulturowe; w niektórych przypadkach nie wyklucza się zbieżności i transnimityzacji chrematonimu lub przezwiska).

3.1. Wyrazy konotujące określone treści, skojarzenia, wrażenia, stereotypy, uczucia, fakty, często na zasadzie metafory lub metonimii, np. W0 AFERA; W0 ANTYK; W0 AUTKO [rejestracja Mercedesa klasy S]; W0 BALON; W0 BANAN [auto w kolorze żółtym]; R0 MAMA [13 wyst.]; W0 CHILI; W0 CUDNA; W0 CZOLG; W0 BAJER; W0 BZIK; W0 CZORT; W0 CZART; W0 DENAT; W0 DZIAD; W0 DZIK; W0 DZWON; W0 EFEKT; W0 FACET; W0 FAZA; W0 FORMA; W0 GORYL; W0 GROCH; W0 GRZYB; W0 GUZIK; K0 HOROR (sic!); K0 KRUK; K0 LEMUR; K0 OSA; K0 RDZA; K0 REKIN; K0 SROKA; T0 MODEL; T0 NIEBO; T0 OBCY; T0 OWOC0; T0 OSTRY; T0 PSOTA; T0 SKLEP; T0 ZAMEK; T1 HALNY; T1 KLASA; T1 ZGRYZ; E0 BRYZA; E0 KRET; E0 KROL; E0 LIMIT; E0 LIS; E0 LWICA; E0 MOJE; E0 ORZEL; E0 PALAC; E0 PILOT; P0 MOC; E0 WUJEK; L0 NASZ; Z0 KROWA; Z0 WOLNY; P5 ISKRA; w tym oznaczenia informacyjno-marketingowe, jak w przypadku K0 POMOC [firma z usługami pomocy drogowej; zob. także T0 POMOC oraz 75 innych wyst. z leksemem *pomoc*] oraz innych typu L0 SHODY [recte „SCHODY” – auto producenta schodów]; W0 BRAMY; K0 OPONY; L0 ZNICZ [6 wyst.]; E0 BETON; E0 BRUK; E0 OPTYK; E0 SAUNY.

3.2. Apelatywy i wyrażenia, skróty skonwencjonalizowane i tworzone *ad hoc* w rejestrze potocznym, slangu, socjolekcie młodzieżowym, fanów aut itp., np. E0 SPORT; W0 FUKS; W0 GITES; W0 GIT; K0 KOXX; T0 WOZEK; G0 FURA; T1 LUZAK; T1 ZONK; E0 AMFA1; K0 CHASZ; S1 HASZU; E0 BUBEL; W0 DOMIN; E0 CACKO; E0 DUDKI; E0 DZIDA; E0 LANS; E0 OCHRO [czyt. *ochrona*]; E0 PIRAT; E0 SIARA; E0 SLAMG; E0 SZEFO; E0 SEXI [3 wyst.; zob. także N0 SEXI pkt 4.3.]; W0 BARCA [możliwe nawiązanie do wariantu nazwy klubu piłkarskiego FC Barcelona, tj. Barça]; G0 CHATA; P0 IMPRA; P0 JABOL; E0 YAYA; R0 SPOKO; T0 KOZAK; K0 JAZDA; E0 SORRY.

4. Gry słowne między elementami składowymi formuły rejestracyjnej, angażujące inicjalny kod dla województwa z cyfrą 0 odczytywaną jako litera

O, ale także minuskula 1 czyt. jako I oraz 2 jako Z, stylizowane na kontaminanty hybrydowe, w formie uniwerbizmów lub kompozytów.

4.1. Zabawy słowne tworzące pozornie zdezintegrowane leksemy w postaci rzeczowników pospolitych lub nazw własnych, np. K0 NIE [czyt. *konie*]; K0 NIEC [czyt. *koniec*]; K0 NKRET [czyt. *konkret*]; K0 NRAD [czyt. *Konrad*]; K0 NTUR1 [czyt. *kontur*]; K0 PARA [czyt. *kopara*]; K0 RSARZ [czyt. *korsarz*]; K0 RONA [czyt. *korona*]; K0 RVETTE [rejestracja Chevroleta Corvette]; K0 SMOS oraz K0 SMOSS [czyt. *kosmos*]; K0 SZMAR [czyt. *koszmar*]; K0 TEK [czyt. *kotek*]; K0 TWICA [czyt. *kotwica*]; K0 VID19 (sic!) [czyt. *Covid-19*; auto marki Jaguar zauważone we wrześniu 2020]; T0 YOTA [czyt. *Toyota*]; T0 UAREG [rejestracja Volkswagena Touarega]; L0 BBY [czyt. *lobby*]; L0 DZIK [umyślana lub nieumyślana gra słów, czyt. też *lodzik*]; L0 DUWKA [czyt. *lodówka*; prawdopodobnie zamierzony błąd ortograficzny]; L0 NDON [czyt. *London*]; P0 GROM [czyt. też *pogrom*]; P0 LCIA [czyt. *Polcia*]; R0 BOT [czyt. *robot*]; R0 ZKOSZ [czyt. *rozkosz*]; P0 ZNAN [czyt. *Poznań*, także P0 ZNAN3; P0 ZNAN7; P0 ZNANX]; T0 BIASZ [czyt. *Tobiasz*]; T0 RNADO [czyt. *tornado*]; T0 RS4 [możliwa lektura *tors*]; Z0 DIAC [czyt. *zodiac = zodiak*]; Z0 LZA [czyt. *zołza*]; W0 LNA [czyt. *wolna*]; P0 JEEP lub Z1 JEEP [możliwa lektura paronimiczna *pojeb* oraz *zjeb*].

4.2. Zabawy słowne wyrażone w postaci komunikatu opartego na wyartykułowanej wypowiedzi z udziałem czasownika lub na zasadzie równoważnika zdania, tworzące zaskakujące oświadczenia, pytania, emfazy – komunikaty konotujące różne efekty pragmatyczne, np. P0 LECE [czyt. *polecę*]; K0 CHAM [podwójna gra słów: wyróżnik CHAM oraz czytelna forma czasownikowa *kocham*]; K0 CHASZ [czyt. *kochasz*; gra słów: czytelne także *hasz*]; C0 ZJESZ [czyt. *Co zjesz?*]; T0 MASZ [podwójna gra słów: czyt. *To masz* oraz fraza *To masz*]; E0 ODDAM [rejestracja Fiata Multipla, modelu auta uchodzącego za „najbrzydszy samochód świata”]; G0 OFF [czyt. ang. *go off* czasownik wieloznaczny, np. ‘wyruszać, wybuchać’; por. G0 OUT czyt. ang. *go out* ‘odejść, odjechać’].

4.3. Zabawy słowne w postaci zrostów w konstrukcji całego zapisu lub jego części wyróżnikowej, bazujące na komunikatywnej, często ekspresywnej wypowiedzi frazematycznej – czytelnych zapytaniach, równoważnikach zdań, partykułach, również z wykorzystaniem elementów w języku angielskim, np. W0 COTO [czyt. *Co to?*]; W0 ACOTO [czyt. *A co to?*]; E0 COTAM [czyt. *Co tam?*]; E0 NAGAZ [czyt. *Na gaz*]; C0 KOTKU [czyt. *Co, kotku?*] T0 NIEJA [czyt. *To nie ja*]; S1 TYIJA [czyt. *Ty i ja*]; T0 TATY [czyt. *To taty*]; G0 FAST [czyt. ang. *Go fast* ‘Jedź szybko’]; G0 KASIU [czyt. np. *Go, Kasiu!*]; G0 TOHEL oraz G0 HEL [czyt. ang. *Go [to] Hel* ‘Jedź do Helu’, slogan promujący miasto Hel; por. także G0 HELL czyt. ang. *Go [to] hell* dosł. ‘Idź/jedź

do piekła’]; N0 COVID [czyt. *No Covid!* – auto napotkane w listopadzie 2020]; N0 JASNE [czyt. *No jasne!*]; N0 LIMIT [czyt. ang. *No limit!*]; N0 VODKA oraz N0 WODKA [czyt. *No vodka/wódka!*]; N0 WAY [czyt. ang. *No way!*] (por. także cyt. pod pkt. 3.2. N0 SEXI – czyt. ang. *No sexi* – w znaczeniu zaprzeczającym lub pot. pol. *No, sexi* – w znaczeniu potwierdzającym); P0 MALYM [czyt. *po małym!*]; P0 MALU [czyt. pot. *po mału!*]; D0 BUZI [czyt. *do buzi!*] lub podobnie komunikowane w wulgarnym kontekście erotycznym P0 JAJA [czyt. *po jaja!*]¹⁰.

4.4. Wyrażenia i sygnały dyskursywne – wyrazy zachwyty, zaskoczenia, uznania, onomatopeje (m.in. kojarzone z odruchami fizjologicznymi oraz pracą silnika), powitania itd., np. B0 OLALA [3 wyst.]; C0 WOW; L0 LOL [skrót od ang. *lots of laugh* ‘kupa śmiechu’]; W0 AKUKU; W0 APSIK; W0 BRRR; G0 WRRR; W0 BRUUM; G0 IHHA; G0 BZZZ; W0 ECH3; K1 HAHA; K0 SIEMA; W0 EXTRA; W0 GITES.

5. Akronimy oraz skróty.

5.1. Formy tworzące akronimy i skróty dające się zrozumiale rozwinąć lub przypisać do istniejących konceptów/obiektów oraz zakodowanych informacji poza kontekstem rejestracyjnym pojazdu, np. W0 ADHD [nazwa choroby sugerująca nadmiar energii]; K0 HRMS [prawdopodobny zapis bez samogłosek *Hermes*]; K0 JHWH [spółgłoskowy zapis transliteracyjny imienia Boga w języku hebrajskim]; K0 PRZSA [czyt. *prezesa*]; K0 RMF00 [wyróżnik właściwy dla floty aut kojarzonych z Radiem RMF FM, także K0 RMF03; K0 RMF04 itd.]; T0 MSTNG [czyt. *To Mustang*]; T0 RSPKT [czyt. *respekt*]; E0 ELPOL [powtórzenie oznaczenia rejestracyjnego dla m. Łodzi *EL* + skrót oznaczający Polskę/polski *POL*]; E0 EZERO [odczytanie oznaczenia dla województwa E + ZERO]; E0 M4M [potencjalnie ktoś o imieniu zacz. się na *M* dla kogoś innego o imieniu zacz. się na *M*; 4 = czyt. ang. *for* ‘dla’] (zob. także niektóre formuły w pkt. 1.4. i 1.6.).

5.2. Kody teoretycznie nierozpoznawalne, najczęściej inicjały personalne, np. W0 AF02 [możliwe inicjały imienia i nazwiska + dowolna konfiguracja liczbowa]; W0 BJ72 [hipotetycznie inicjały personalne + wskazanie roku urodzenia 1972]; K4 JP11 lub Z0 JP11 [możliwe nawiązanie do skrótu stosowanego dla antroponimu *Jan Paweł II*, np. w wyrażeniu *pokolenie JP11*]; E0 MSVIP [potencjalnie ang. *Ms.* ‘Pani’ + VIP].

6. Inne formy oparte na osobliwych efektach graficzno-fonetycznych, niekiedy symbolicznych.

¹⁰ W sposób syntagmatyczny może być też odczytane wiele innych zapisów rejestracyjnych z kodem „T0” [czyt. *to*] (por. cytowane w pod pkt. 3.1. i 3.2. T0 POMOC; T0 MODEL; T0 NIEBO; T0 OBCY; T0 OSTRY; T0 PSOTA; T0 SKLEP; T0 ZAMEK; T0 KOZAK).

6.1. Rozpoznawalne interdyskursywnie konstrukcje alfanumeryczne, czasami „z podtekstem”, np. B0 ABC [ponad 40 wyst., w tym gry słowne jak W0 ABCAR oraz uzupełnienia cyfrowe typu W0 ABC7; W0 ABC77; W8 ABC88]; C0 XYZ; K5 XL55; E1 ALEXL; B0 XXL; B0 XXXL; N1 XXXXL [łącznie kilkadziesiąt wyst. z XXL lub XXXL; por. pkt 6.3.].

6.2. Twory nawiązujące do zabaw języka dziecięcego bądź form dźwiękonaśladowczych i fonosymbolizmów, np. L0 LULU; Z0 LELU; L0 ZUZU; Z0 BUBU; Z0 ZOZO; K0 IOIO; P7 PIPI; E0 KAKA; W0 AZZA; W0 AOA; L0 LOXX; W0 IKIKI; W0 CICIU; K3 DADA; F1 FIFI [13 wyst. FIFI]; G0 GOGO; G0 G0G0 [nawiązanie również do nazwy klubów typu *go-go* < fr. pop. à *gogo* ‘bez ograniczeń’].

6.3. Oryginalne złożenia tych samych lub mieszanych naprzemiennie liter nieukładających się w wyrazy (powtórzenia w liczbie od dwóch do pięciu znajdziemy dla każdej dopuszczalnej w wyróżnikach litery; najbardziej popularne zdają się być X oraz O, każda w kilkuset wyst. i różnych powtarzanych konfiguracjach), formy „ikonizowane”, np. C6 IIIII; E0 RIIIR; C0 YYY; W0 AAAAA; W0 CCCCC; W0 XXX; W0 XXXX; W0 XXXXX; W0 XXXX1; W1 XXX01; W0 XXX5; P0 XXX0; P0 XXX66; E5 XXXX5; G0 JXXXX; K9 MAXXX; B0 XKXXK; C0 XYXYX; P0 IIOII; P0 IIXII; C6 OO6; B0 OOOO; O0 OOOOO tudzież O0 OOOO0 oraz O0 OOO00 (sic!); P0 OOO0O; P0 OOOO0; N0 OOOO0; Z1 XOOOX; O5 OOOOO; O7 OOO77; E0 TTT; E0 TTTTT; C1 BBBBB; E0 EEEEE; E0 EEEOE; E0 HHHHH; E0 MMMMM [z wielokrotnione M w 37 wyst.]; L0 OOOLL [możliwa interpretacja LOL, zob. pkt. 4.2.1.]; E0 UUUU; E0 VVVVV; C7 ZZZZZ; K4 RRRRR; E0 EOEO; E0 EOEOE; Z0 ZZZ; Z0 ZZZZ; Z0 ZZZZZ.

Omówienie

Nazwo-/leksykotwórcza analiza form tworzących oznaczenia rejestracyjne pojazdów poza tradycyjnym systemem urzędowym mogłaby być rozwijana i ujęta w bardziej jeszcze szczegółowych zakresach klasyfikowanych powyżej przykładów. Każda z indywidualnych rejestracji łączy się z określonym procesem twórczym i administracyjnym, w którym jednak – jak zostało już nadmienione – zupełna dowolność kreatywna nie jest dopuszczalna.

Mogą zaskakiwać niektóre z wyekscerpowanych formuł, które nie wzbudziły sprzeciwu podczas rozpatrywania wniosku rejestracyjnego, np. K0 CHAM.

Odnotować w innym planie należy z pewnością jednostki, które są wynikiem zabawy pozasystemowej, np. tablice tworzone na użytek zgola ludyczny przy okazji imprez undergroundowych, które prezentują rejestracje

„fejkowe” typu P0 YEEB [czyt. *pojeb*; por. dalej] lub E1 FUCK [rejestracja motocykla z wprost rozpoznawalnym ang. wulgaryzmem *fuck*]. Z drugiej strony trzeba zauważyć, że trudno było uzasadnić wtrzymanie rejestracji takich zapisów jak P0 JEEP lub Z1 JEEP, interpretowanych paronimicznie jako *pojeb* i *zjeb* (por. pkt 4.1.).

Niektóre z oznaczeń budzących wątpliwości natury interjęzykowej okazują się z kolei niefortunnymi leksykalnymi *false friends*, jak np. rejestracja E0 KAKA, której wyróżnik przez osoby francuskojęzyczne zostanie odczytany jako pot. fr. *caca* ‘kupa, gówno’.

Inne jeszcze, niezmiennie na zasadzie gier słownych (np. E0 YAYA; D0 BUZI), generują skojarzenia i interpretacje, które w powszechnym odbiorze uważane są za zabawne (w kręgach młodzieżowo-slangowych powiedziano by też „geekowe” < ang. *geek* ‘dziwak, świrus’), ale należy je obiektywnie uznać za obcesowe. Tak zresztą wypada ocenić wiele przypadków klasyfikowanych w pkt. 3.2. zestawienia, jak np. E0 AMFA1, S1 HASZU lub P0 JABOL, którym można by przypisać intencję niepożądaną promocji narkotyków i używek.

Cel (auto)promocyjny, a wręcz reklamowy, zazwyczaj nie jest jednak efektem przypadkowym, o czym świadczą liczne rejestracje z nazwami typu antroponimicznego oraz – na poziomie marketingowym – polegające na użyciu nazw firm lub wyrazów, które konceptualnie wykazują związek z przedmiotem działalności gospodarczej (por. rejestracje aut zakładów pogrzebowych typu E0 ZNICZ, mechaniki samochodowej K0 OPONY lub K0 POMOC; firm budowlanych, jak E0 BETON; W0 BRAMY czy L0 SHODY (sic!); eventowych, jak K1 EVENT; dostawców pizzy, jak np. O0 PIZZA itp.).

Zwracają ponadto uwagę przykłady form, których motywacja zdradza snobistyczne pretensje właścicieli aut, zgodnie z pewnymi stereotypami wiązanyymi z faktem posiadania auta luksusowego, drogiego, szybkiego, wyjątkowego (por. np. K1 BEST; P0 MOC; E0 KROL czy W0 CUDNA).

Zaskakująco pozytywny efekt proprialny przemawiający wykorzystanym apelatywem osiągnany jest natomiast przez nazwy świadczące o poczuciu humoru i pewnym dystansie zachowywanym względem auta jako posiadanej i używanej rzeczy oraz otoczenia (społecznego), w którym się ono znajduje (por. E0 BUBEL; W0 AUTKO; W0 CZOLG; E0 SORRY itp.).

O dystansie względem siebie (autora zapisu na tablicy), a nawet specyficznej autoironii mówią z kolei transonimy przezwisk, ksyw i innych określeń antroponimicznych (zob. pkt. 1.1.2. oraz 1.1.1.2), które są bez wątpienia czymś nader osobistym i wymownym, przede wszystkim zaś identyfikującym w sposób nieformalny. Zastanawia w tym wypadku dość licznie reprezento-

wana tendencja do wskazywania na rejestracjach własnych imion, nazwisk lub naprowadzanie na tego rodzaju dane (zob. zbiór danych pod pkt. 1.1.).

Ponadto, zjawiskiem ujawniającym wpływ otaczającej rzeczywistości są nazwy nawiązujące do innych osobistych lub społecznych doświadczeń, a także aktualnie odnotowanych zdarzeń, jak np. panująca obecnie pandemia COVID-19 (zob. np. K0 VID19 oraz N0 COVID).

Podsumowanie

Oznaczenia zapisane na indywidualnych tablicach pojazdów w Polsce spełniają funkcje nazewnicze, pozostając formami językowymi na granicy własności i apelatywności. Tworzone są w sposób dalece kreatywny, aczkolwiek podlegają obostrzeniom administracyjnym, które zobowiązują do zastosowania narzuconego urzędowo wzoru znaków, jak również unikania formuł semantycznie nacechowanych, które budzą kontrowersje lub są wręcz szkodliwe.

W konstrukcji kodów na tablicach indywidualnych przeważają elementy leksykalne, zarówno z zakresu leksyki ogólnej, jak i zasobu onimicznego języka. Dopuszczane są także symboliczne kreacje graficzne, złożone z określonego zbioru elementów alfanumerycznych. Kreacje te mogą wykazywać cechy twórców neologicznych i paraleksykalnych (por. np. tworzenie nicków na internetowych kanałach chatów, blogach, forach dyskusyjnych itp.).

Znakomita większość oznaczeń na tablicach indywidualnych jest wynikiem twórczej inwencji (fantazji) oraz intencji autora, który nadaje swoim „blachom” niepowtarzalny charakter komunikacyjny na pograniczu propriów i apelatywów, polegający na grach słownych, doborze leksemów, zapożyczeniach z innych języków, kombinacjach liter nietworzących wyrazów, ale osobliwe formy graficzne i fonosymboliczne z udziałem znaków alfabetu oraz cyfr.

Wykaz skrótów

- dlś. – woj. dolnośląskie (D)¹¹
- kpm. – woj. kujawsko-pomorskie (C)
- lbl. – woj. lubelskie (L)
- lbs. – woj. lubuskie (F)
- ldz. – woj. łódzkie (E)
- młp. – woj. małopolskie (K)
- mzw. – woj. mazowieckie (W)

¹¹ W nawiasie podany kod literowy wskazujący województwo w systemie rejestracyjnym pojazdów w Polsce.

- opl. – woj. opolskie (O)
 pdl. – woj. podlaskie (B)
 pkr. – woj. podkarpackie (R)
 pmr. – woj. pomorskie (G)
 śls. – woj. śląskie (S)
 śwk. – woj. świętokrzyskie (T)
 wlp. – woj. wielkopolskie (P)
 wrm. – woj. warmińsko-mazurskie (N)
 wyst. – wystąpienie/a
 zpr. – woj. zachodniopomorskie (Z)

Literatura

- Algeo J. (1973): *On defining the proper name*. Gainesville.
- Burska K., Cieśla B. (2019): *Kreatywność językowa w komunikacji internetowej*. Łódź.
- Coates R. (2005): *A new theory of properhood*. [W:] *Proceedings of the 21st International Congress of Onomastic Sciences [ICOS-21]*. T. I. Red. E. Brylla, M. Wahlberg. Uppsala, s. 125–137.
- Coates R. (2006): *Properhood*. „Language” 82(2), s. 356–382.
- Ellis F. (1953): *Naming of Chemical Elements*. „Names” 1(3), s. 163–176.
- Gałkowski A. (2014): *Quelques remarques sur le statut de la chrématonastique dans les études onomastiques*. „Onomastica” LVIII, s. 79–88.
- Gałkowski A. (2018): *Definicja i zakres chrematonimii*. „Folia Onomastica Croatica” 27, s. 1–14.
- Jonasson K. (1994): *Le nom propre – Constructions et interprétations*. Louvain-la-Neuve.
- Kaproń-Charzyńska I. (2017): *Kreatywność językowa i jej wybrane mechanizmy w kontekście wtórnej oralności*. „Prace Filologiczne” LXXI, s. 177–186.
- Naruszewicz-Duchlińska A. (2006): *Sygnatury internetowe – wstępny zarys problematyki*. [W:] *Teksty kultury. Oblicza komunikacji XXI wieku*. T. 2. Red. J. Mazur, M. Rzeszutko-Iwan. Lublin, s. 249–255.
- Naruszewicz-Duchlińska A. (2015): *Pseudonimy internetowe (nicknames) jako forma autocharakterystyki*. [W:] *Funkcje nazw własnych w kulturze i komunikacji*. T. I. Red. Sarnowska-Giefing, M. Balowski, M. Graf. Poznań, s. 439–448.
- Neethling B. (2007): *Names, Registration Plates and Identity*. „Names” 55(4), s. 354–362.
- Nuessel F. (1992): *The Study of Names. A Guide to the Principles and Topics*. Westport, Connecticut – London.
- Podolska N.V. (1988): *Slovar' russkoj onomastičeskoj terminologii*. Moskwa.
- Searle J.R. (1958): *Proper names*. „Mind” 67, s. 166–173.
- Shokhenmayer E. (2017): *De la traduction du néologisme properhood en français*. „Onoma” 52, s. 115–122.
- Sophia A., Marmaridou S. (1989): *Proper names in communication*. „Journal of Linguistics” 25(2), s. 355–372.
- Van Langendonck W. (2007): *Theory and typology of proper names*. Berlin–New York.
- Vaxelaire J.-L. (2005): *Les noms propres. Une analyse lexicologique et historique*. Paris.
- Vaxelaire J.-L. (2007): *Ontologie et déontologie en linguistique : le cas des noms propres*. „Texto!” 12(2), s. 1–16.
- Volejnik R. (2016): *Nicky uživatelů na česko-slovenské filmové databázi*. „Acta onomastica” LVI, s. 226–234.
- Włoskiewicz W. (2015): *Trójelementowy model znaczenia onimicznego i pojęciowy model onomastykonu*. „Onomastica” LIX, s. 57–76.
- Wolnicz-Pawlowska E. (2014): *Nazwy własne w przekładzie. Zarys problematyki*. „Poznańskie Spotkania Językoznawcze” 27, s. 201–214.